

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1/2003

ze dne 16. prosince 2002

o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 83 této smlouvy,

s ohledem návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru³,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) aby byl vytvořen systém, který zajistí, že hospodářská soutěž na společném trhu nebude narušována, musí být články 81 a 82 Smlouvy používány ve Společenství účinně a jednotně. Nařízení Rady č. 17 ze dne 6. února 1962, první nařízení, kterým se provádějí články 81 a 82* Smlouvy⁴, umožnilo v oblasti hospodářské soutěže rozvíjet politiku Společenství, která pomohla šířit ve Společenství kulturu hospodářské soutěže. Avšak ve světle zkušeností by mělo být toto nařízení nyní nahrazeno předpisem, který by odpovídal výzvám integrovaného trhu a budoucímu rozšíření Společenství;
- (2) zejména je třeba přehodnotit režim pro uplatnění výjimek ze zákazu dohod, které omezují hospodářskou soutěž, obsaženého v čl. 81 odst. 3 Smlouvy. Podle čl. 83 odst. 2 písm. b) Smlouvy je nutno brát v úvahu potřebu zajištění účinného dozoru při co největším zjednodušení správní kontroly;

¹ Úř. věst. č. C 365 E, 19. 12. 2000, s. 284.

² Úř. věst. č. C 72 E, 21. 3. 2002, s. 305.

³ Úř. věst. č. C 155, 29. 5. 2001, s. 73.

* Název nařízení č. 17 byl upraven, aby zohlednil přečíslování článků Smlouvy o ES v souladu s článkem 12 Amsterodamské smlouvy; původně odkazoval na články 85 a 86 Smlouvy.

⁴ Úř. věst. č. 13, 21. 2. 1962, s. 204/62. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1216/1999 (Úř. věst. č. L 148, 15. 6 1999, s. 5).

- (3) centralizovaný systém stanovený v nařízení č. 17 již nezajišťuje rovnováhu mezi těmito dvěma cíli. Omezuje soudy a orgány pro hospodářskou soutěž členských států při používání pravidel hospodářské soutěže Společenství a systém oznamování s ním spojený brání Komisi soustředit se na potlačení nejvýznamnějších případů protiprávního jednání. Současně také vznikají značné náklady podnikům;
- (4) současný systém by proto měl být nahrazen přímo použitelným systémem výjimek, v němž budou mít orgány pro hospodářskou soutěž a soudy členských států pravomoc použít nejen čl. 81 odst. 1 a článek 82 Smlouvy, které jsou přímo použitelné na základě judikatury Soudního dvora Evropských společenství, ale též čl. 81 odst. 3 Smlouvy;
- (5) aby bylo zajištěno účinné prosazování pravidel hospodářské soutěže Společenství a současně byla dodržována základní práva na obhajobu, toto nařízení by mělo upravit důkazní břemeno podle článků 81 a 82 Smlouvy. Strana nebo orgán, kteří vznášejí obvinění z porušení čl. 81 odst. 1 nebo článku 82 Smlouvy, by měl toto obvinění dokázat podle platných právních norem. Podniky nebo sdružení podniků, které chtějí využít práva na obhajobu proti nálezu, který konstatuje protiprávní jednání, by měly dokázat podle platných právních norem, že jsou splněny podmínky pro uplatnění takové obhajoby. Tímto nařízením nejsou dotčeny vnitrostátní předpisy týkající se dokazování, ani na povinnost orgánů pro hospodářskou soutěž a soudů členských států zjistit příslušné skutečnosti o případu, pokud jsou tyto předpisy a povinnosti v souladu s obecnými zásadami práva Společenství;
- (6) aby bylo zajištěno účinnější uplatňování pravidel hospodářské soutěže Společenství, měly by se orgány členských států pro hospodářskou soutěž na tomto uplatňování více podílet. Za tímto účelem by měly být zmocněny používat právo Společenství;
- (7) vnitrostátní soudy hrají při používání pravidel hospodářské soutěže Společenství důležitou úlohu. Při rozhodování sporů mezi soukromými osobami chrání subjektivní práva vyplývající z práva Společenství, například tím, že přiznávají náhradu škody obětem protiprávního jednání. Úloha vnitrostátních soudů zde doplňuje úlohu orgánů pro hospodářskou soutěž členských států. Mělo by jim proto být umožněno, aby používaly články 81 a 82 Smlouvy v plném rozsahu;
- (8) aby bylo zajištěno účinné prosazování pravidel hospodářské soutěže Společenství a řádné fungování mechanismů spolupráce podle tohoto nařízení, je nezbytné zavázat orgány pro hospodářskou soutěž a soudy členských států, aby používaly též články 81 a 82 Smlouvy v případě, že použijí vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži na dohody a jednání, které by mohly ovlivnit na obchod mezi členskými státy. Aby byly vytvořeny rovné podmínky pro dohody, rozhodnutí

sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě na vnitřním trhu, je rovněž třeba v souladu s čl. 83 odst. 2 písm. e) Smlouvy určit vztah mezi vnitrostátními právními předpisy a právními předpisy Společenství o hospodářské soutěži. Za tím účelem je nezbytné stanovit, že použití vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži na dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 81 odst. 1 Smlouvy nesmí vést k zákazu takových dohod, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, pokud nejsou zakázány také podle právních předpisů Společenství o hospodářské soutěži. Pojmy dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě jsou autonomní pojmy právních předpisů Společenství o hospodářské soutěži, které popisují koordinované chování podniků na trhu tak, jak je vykládají soudy Společenství. Toto nařízení by nemělo bránit členským státům přijmout nebo používat na svém území přísnější vnitrostátní právní předpisy pro hospodářskou soutěž, které zakazují nebo postihují jednostranné kroky podniků. Tyto přísnější vnitrostátní právní předpisy pro hospodářskou soutěž mohou obsahovat ustanovení, která zakazují nebo postihují zneužívající chování vůči hospodářsky závislým podnikům. Toto nařízení se dále nevztahuje na vnitrostátní právní předpisy, které umožňují trestněprávní postih fyzických osob, ledaže takový postih slouží pro prosazování pravidel hospodářské soutěže platných pro podniky;

- (9) články 81 a 82 Smlouvy mají za cíl ochranu hospodářské soutěže na trhu. Toto nařízení, které se přijímá za účelem provádění uvedených ustanovení Smlouvy, nebrání členským státům, aby na svém území uplatňovaly vnitrostátní právní předpisy, které chrání jiné oprávněné zájmy, pokud jsou takové právní předpisy v souladu s obecnými zásadami a jinými ustanoveními práva Společenství. V míře, v níž takové vnitrostátní právní předpisy sledují především jiný cíl než ochranu hospodářské soutěže na trhu, mohou orgány pro hospodářskou soutěž a soudy členských států takové právní předpisy na svém území používat. Členské státy tedy mohou podle tohoto nařízení provádět na svém území vnitrostátní právní předpisy, které zakazují nebo postihují nekalé obchodní praktiky, ať jednostranné nebo smluvní. Takové právní předpisy sledují zvláštní cíl, který nesouvisí se skutečným nebo domnělým dopadem takového jednání na hospodářskou soutěž na trhu. To se týká zejména právních předpisů, které zakazují podnikům vnucovat svým obchodním partnerům, získávat od nich nebo se pokoušet získat podmínky, které jsou neodůvodněné, nepřiměřené nebo neobsahují protiplnění;

- (10) nařízení jako například č. 19/65/EHS⁵, (EHS) č. 2821/71⁶, (EHS) č. 3976/87⁷, (EHS) č. 1534/91⁸ nebo (EHS) č. 479/92⁹ zmocňují Komisi použít čl. 81 odst. 3 Smlouvy prostřednictvím nařízení na určité kategorie dohod, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě. V oblastech vymezených těmito nařízeními Komise přijala a může i nadále přijímat nařízení o takzvaných blokových výjimkách, která prohlašují, že se čl. 81 odst. 3 Smlouvy nevztahuje na kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě. V případech, kdy dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě mají přesto dopady, které jsou neslučitelné s čl. 81 odst. 3 Smlouvy, měla by mít Komise a orgány pro hospodářskou soutěž členských států pravomoc v konkrétním případě odejmout výhodu plynoucí z nařízení o blokové výjimce;
- (11) k zajištění používání ustanovení Smlouvy by měla mít Komise možnost přijímat rozhodnutí určená podnikům nebo sdružením podniků mající za cíl ukončit protiprávní jednání porušující články 81 a 82 Smlouvy. Pokud existuje oprávněný zájem, měla by mít Komise možnost přijímat rovněž rozhodnutí, která konstatují protiprávní jednání v minulosti, i když neuloží pokutu. Toto nařízení by mělo rovněž výslovně stanovit oprávnění Komise přijímat rozhodnutí, kterými se nařizují předběžná opatření, které jí přiznal Soudní dvůr;
- (12) toto nařízení by mělo s ohledem na zásadu proporcionality výslovně stanovit oprávnění Komise ukládat nápravná opatření, ať již z hlediska tržního chování nebo nápravná opatření strukturální, která jsou nezbytná k účinnému ukončení protiprávního jednání.

⁵ Nařízení Rady č. 19/65/EHS ze dne 2. března 1965 o použití čl. 81 odst. 3 (názvy nařízení byly upraveny, aby zohlednily přečíslování článků Smlouvy o ES v souladu s článkem 12 Amsterodamské smlouvy; původně odkazovaly na čl. 85 odst. 3 Smlouvy) Smlouvy na určité kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. č. 36, 6. 3. 1965, s. 533). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1215/1999 (Úř. věst. č. L 148, 15. 6. 1999, s. 1).

⁶ Nařízení Rady (EHS) č. 2821/71 ze dne 20. prosince 1971 o použití čl. 81 odst. 3 (názvy nařízení byly upraveny, aby zohlednily přečíslování článků Smlouvy o ES v souladu s článkem 12 Amsterodamské smlouvy; původně odkazovaly na čl. 85 odst. 3 Smlouvy) Smlouvy na kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. č. L 285, 29. 12. 1971, s. 46). Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 1994.

⁷ Nařízení Rady (EHS) č. 3976/87 ze dne 14. prosince 1987 o použití čl. 81 odst. 3 (názvy nařízení byly upraveny, aby zohlednily přečíslování článků Smlouvy o ES v souladu s článkem 12 Amsterodamské smlouvy; původně odkazovaly na čl. 85 odst. 3 Smlouvy) Smlouvy na určité kategorie dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví letecké dopravy (Úř. věst. č. L 374, 31. 12. 1987, s. 9). Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 1994.

⁸ Nařízení Rady (EHS) č. 1534/91 ze dne 31. května 1991 o použití čl. 81 odst. 3 (názvy nařízení byly upraveny, aby zohlednily přečíslování článků Smlouvy o ES v souladu s článkem 12 Amsterodamské smlouvy; původně odkazovaly na čl. 85 odst. 3 Smlouvy) Smlouvy na určité kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě v odvětví pojišťovnictví (Úř. věst. č. L 143, 7. 6. 1991, s. 1).

⁹ Nařízení Rady (EHS) č. 472/92 ze dne 25. února 1992 o použití čl. 81 odst. 3 (názvy nařízení byly upraveny, aby zohlednily přečíslování článků Smlouvy o ES v souladu s článkem 12 Amsterodamské smlouvy; původně odkazovaly na čl. 85 odst. 3 Smlouvy) Smlouvy na určité kategorie dohod, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě mezi společnostmi pravidelné námořní dopravy (konsorcia) (Úř. věst. č. L 55, 29. 2. 1992, s. 3). Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 1994.

Strukturální nápravná opatření by měla být uložena pouze tehdy, pokud buď neexistuje stejně účinné nápravné opatření z hlediska tržního chování, nebo pokud by každé takové stejně účinné nápravné opatření z hlediska tržního chování bylo pro dotyčný podnik větší zátěží než strukturální nápravné opatření. Změny ve struktuře podniku, která existovala předtím, než došlo k protiprávnímu jednání, jsou přiměřené pouze v případě, že existuje skutečné riziko trvalého nebo opakovaného protiprávního jednání vyplývajícího ze samotné struktury podniku;

- (13) pokud během řízení, které by mohlo vést k zákazu dohody nebo jednání, nabídnou podniky Komisi závazky takové povahy, že reagují na její výhrady, měla by mít Komise možnost přijímat rozhodnutí, kterými prohlásí tyto nabídky pro dotyčné podniky za závazné. Taková rozhodnutí týkající se závazků by měla konstatovat, že pominuly důvody pro zásah Komise, aniž by však řešila otázku, zda došlo nebo ještě dochází k protiprávnímu jednání. Takovými rozhodnutími není dotčeno právo orgánů pro hospodářskou soutěž a soudů členských států v takových případech činit závěry a rozhodovat. Rozhodnutí týkající se závazků nejsou vhodná v případech, kdy Komise zamýšlí uložit pokutu;
- (14) ve výjimečných případech, kdy to vyžaduje veřejný zájem Společenství, může být rovněž vhodné, aby Komise přijala rozhodnutí deklaratorní povahy, které konstatuje, že neplatí zákaz podle článku 81 nebo 82 Smlouvy, za účelem vyjasnění právních předpisů a zajištění jejich jednotného uplatňování ve Společenství, zejména v souvislosti s novými druhy dohod nebo jednání, pro které dosud není stanovena judikatura a správní praxe;
- (15) Komise a orgány pro hospodářskou soutěž členských států by měly vytvořit společnou síť orgánů veřejné moci uplatňujících v úzké spolupráci pravidla hospodářské soutěže Společenství. Za tímto účelem je nezbytné vytvořit postup pro informování a konzultace. Další úpravy spolupráce v této síti stanoví a přezkoumá Komise v úzké spolupráci s členskými státy;
- (16) bez ohledu na vnitrostátní právní předpisy, které stanoví jinak, by měla být mezi členy této sítě umožněna výměna informací, včetně důvěrných, a užívání těchto informací jako důkazů. Tyto informace mohou být využívány pro použití článků 81 a 82 Smlouvy i pro souběžné použití vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži, pokud se posledně uvedené použití týká stejného případu a nevede k odlišnému výsledku. V případě, že vyměněné informace užije přijímající orgán k uložení sankcí podnikům, nemělo by být užití těchto informací omezeno jinak než povinností využít je pro účel, pro který byly získány, vzhledem k tomu, že sankce pro podniky jsou ve všech systémech stejného druhu. Právo na obhajobu přiznané podnikům v různých systémech lze považovat za dostatečně rovnocenné. Fyzické osoby však mohou v různých systémech podléhat značně odlišným druhům sankcí. V takových případech je

nezbytné zajistit, aby informace mohly být využity pouze v případě, že byly získány způsobem, který dodržuje stejnou úroveň ochrany práva na obhajobu fyzických osob, jaká je zaručena vnitrostátními právními předpisy přijímajícího orgánu;

- (17) mají-li být pravidla hospodářské soutěže používána jednotně a má-li být současně síť spravována optimálně, je důležité zachovat pravidlo, že orgány pro hospodářskou soutěž členských států ztrácejí bez dalšího pravomoc v případě, kdy Komise zahájí vlastní řízení. Pokud orgán pro hospodářskou soutěž v některém členském státě již v určitém případě jedná a Komise zamýšlí zahájit řízení, měla by se snažit učinit tak co nejdříve. Před zahájením řízení by Komise měla konzultovat dotyčný vnitrostátní orgán;
- (18) k zajištění optimálního rozdělení případů mezi orgány v síti by mělo být stanoveno obecné pravidlo umožňující orgánu pro hospodářskou soutěž pozastavit nebo ukončit řízení s odůvodněním, že se případem zabývá nebo již zabýval jiný orgán, s cílem, aby každý případ řešil pouze jeden orgán. Toto ustanovení by nemělo bránit Komisi zamítnout stížnost z důvodu nedostatečného zájmu Společenství, jak jí to přiznává judikatura Soudního dvora, i když žádný jiný orgán pro hospodářskou soutěž neoznámil svůj úmysl se případem zabývat;
- (19) Poradní výbor pro restriktivní praktiky a dominantní postavení zřízený nařízením č. 17 pracuje velmi uspokojivě. Bude vyhovovat tomuto novému systému decentralizovaného provádění. Je proto nezbytné vycházet z předpisů nařízení č. 17 a současně zlepšovat účinnost organizačních opatření. Za tímto účelem by bylo vhodné umožnit písemný postup pro sdělování stanovisek. Poradní výbor by rovněž měl mít možnost fungovat jako fórum, na kterém se diskutuje o případech projednávaných orgány pro hospodářskou soutěž členských států, aby pomohl zajistit jednotné používání pravidel hospodářské soutěže Společenství;
- (20) poradní výbor by měli tvořit zástupci orgánů pro hospodářskou soutěž členských států. Pro jednání, na nichž se projednávají obecné otázky, by měly mít členské státy možnost jmenovat dalšího zástupce. Tím není dotčeno právo členů výboru, aby jim pomáhali další odborníci z členských států;
- (21) jednotnost provádění pravidel hospodářské soutěže též vyžaduje, aby byl stanoven mechanismus spolupráce mezi soudy členských států a Komisí. To se týká všech soudů členských států, které používají články 81 a 82 Smlouvy, ať již uplatňují tyto předpisy v soudních sporech mezi soukromými stranami, jako donucovací orgány nebo jako odvolací soudy. Vnitrostátní soudy by zejména měly mít možnost požádat Komisi o informace nebo o stanovisko ve věcech týkajících se uplatňování právních předpisů Společenství o hospodářské soutěži. Komise a orgány pro hospodářskou soutěž členských států by rovněž měly mít možnost předkládat písemná nebo ústní vyjádření soudům, jimž přísluší používat články 81 nebo 82

Smlouvy. Tato vyjádření by měla být předkládána v rámci vnitrostátních procesních pravidel a praxe, včetně praxe pro ochranu práv stran. Měla by proto být učiněna opatření, která zajistí, že Komise a orgány pro hospodářskou soutěž členských států budou dostatečně dobře informovány o řízeních před vnitrostátními soudy;

- (22) aby bylo zajištěno dodržování zásad právní jistoty a jednotného provádění pravidel hospodářské soutěže Společenství v systému souběžných pravomocí, je nutno zabránit vzájemně si odporujícím rozhodnutím. Je proto nezbytné vyjasnit v souladu s judikaturou Soudního dvora dopad rozhodnutí a postupů Komise na soudy a orgány pro hospodářskou soutěž členských států. Rozhodnutí o závazcích přijatá Komisí nemají vliv na pravomoc soudů a orgánů pro hospodářskou soutěž členských států používat články 81 a 82 Smlouvy;
- (23) Komise by měla být zmocněna na celém území Společenství vyžadovat informace, které jsou nezbytné ke zjištění jakékoli dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, které jsou zakázány podle článku 81 Smlouvy, nebo jakéhokoli zneužití dominantního postavení zakázaného podle článku 82 Smlouvy. Při plnění rozhodnutí Komise nelze podniky nutit, aby přiznaly, že se dopustily protiprávního jednání, ale v každém případě jsou povinny odpovědět na skutkové dotazy a předložit dokumenty, i když mohou být tyto informace použity k prokázání protiprávního jednání proti nim nebo proti jinému podniku;
- (24) Komise by rovněž měla být zmocněna provádět kontroly, které jsou nezbytné ke zjištění jakékoli dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, které jsou zakázány podle článku 81 Smlouvy, nebo jakéhokoli zneužití dominantního postavení zakázaného podle článku 82 Smlouvy. Orgány pro hospodářskou soutěž členských států by měly při výkonu této pravomoci aktivně spolupracovat;
- (25) zjišťování protiprávního jednání odporujícího pravidlům hospodářské soutěže je stále obtížnější a kvůli účinné ochraně hospodářské soutěže je třeba doplnit vyšetřovací pravomoci Komise. Komise by měla být zejména zmocněna dotazovat se osob, které mohou znát užitečné informace, a jejich výpovědi zaznamenávat. Během kontrol by úředníci zmocnění Komisí měli mít právo po dobu nezbytnou ke kontrole pečeti. Pečeti by obvykle neměly být umístěny na dobu delší než 72 hodin. Úředníci zmocnění Komisí by rovněž měli mít právo žádat informace týkající se předmětu a důvodu kontroly;
- (26) zkušenosti ukazují, že v některých případech jsou obchodní záznamy uchovávány v bytech ředitelů nebo jiných osob pracujících pro podnik. Aby byla zajištěna účinnost kontrol, měli by proto mít úředníci zmocnění Komisí právo vstupovat do jakýchkoli prostor, kde mohou být uchovávány obchodní záznamy, včetně soukromých bytů. Výkon posledně jmenovaného práva by však měl podléhat povolení soudu;

- (27) aniž je dotčena judikatura Soudního dvora, je užitečné stanovit rozsah kontroly, kterou mohou provádět vnitrostátní soudy, když na základě vnitrostátních právních předpisů a jako preventivní opatření schválí pomoc donucovacích orgánů za účelem překonání možného odporu ze strany podniku, nebo umožní výkon rozhodnutí o kontrole v nepodnikatelských prostorech. Z judikatury plyne, že vnitrostátní soudy mohou zejména žádat Komisi o doplňující informace, které potřebují k provedení kontroly a bez nichž by mohly svůj souhlas odmítnout. Judikatura rovněž potvrzuje příslušnost vnitrostátních soudů kontrolovat používání vnitrostátních předpisů pro provádění donucovacích opatření;
- (28) aby mohly orgány pro hospodářskou soutěž členských států účinněji používat články 81 a 82 Smlouvy, je vhodné umožnit jim vzájemnou pomoc při provádění kontrol a jiných vyšetřovacích opatření;
- (29) dodržování článků 81 a 82 Smlouvy a splnění povinností uložených podnikům a sdružením podniků podle tohoto nařízení by mělo být vymahatelné prostřednictvím pokut a penále. Za tím účelem by měla být stanovena také vhodná výše pokut pro porušení procesních předpisů;
- (30) aby bylo zajištěno účinné inkaso pokut uložených sdružením podniků za protiprávní jednání, kterého se dopustily, je nezbytné stanovit podmínky, za nichž může Komise požadovat zaplacení pokuty od členů sdružení v případě platební neschopnosti sdružení. Přitom by měla Komise brát zřetel na relativní velikost podniků, které jsou členy sdružení, a zejména na situaci malých a středních podniků. Úhradou pokuty jedním nebo několika členy sdružení nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které umožňují vymáhání zaplacené částky od ostatních členů sdružení;
- (31) pravidla pro promlčecí lhůty při ukládání pokut a penále byla stanovena v nařízení Rady (EHS) č. 2988/74¹⁰, které se týká také pokut v oblasti dopravy. V systému souběžných pravomocí by se měly mezi úkony, které mohou přerušit promlčecí lhůtu, započítat také nezávislé procesní úkony provedené orgány pro hospodářskou soutěž členských států. V zájmu vyjasnění právního rámce by proto mělo být nařízení (EHS) č. 2988/74 pozměněno, aby se nevztahovalo na věci, které upravuje toto nařízení, a toto nařízení by mělo obsahovat ustanovení o promlčení;
- (32) dotyčné podniky by měly dostat právo slyšení u Komise, třetí strany, jejichž zájmy by mohly být rozhodnutím dotčeny, by měly dostat příležitost předložit své vyjádření předem a přijatá rozhodnutí by měla být co nejširě zveřejněna. Při zajištění práva dotyčných podniků

¹⁰ Nařízení Rady (EHS) č. 2988/74 ze dne 26. listopadu 1974 o promlčení v záležitostech stíhání a výkonu práva v oblasti dopravy a hospodářské soutěže v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. č. L 319, 29. 11. 1974, s. 1).

na obhajobu, a zejména práva nahlížet do spisu, je nezbytné chránit obchodní tajemství. Rovněž by měla být chráněna důvěrnost údajů vyměňovaných v síti;

- (33) vzhledem k tomu, že všechna rozhodnutí, která přijme Komise podle tohoto nařízení, podléhají podle Smlouvy přezkoumání Soudním dvorem, měl by mít Soudní dvůr v souladu s článkem 229 Smlouvy neomezenou příslušnost, pokud jde o rozhodnutí Komise, kterými se ukládají pokuty nebo penále;
- (34) zásady stanovené v člancích 81 a 82 Smlouvy prováděné nařízením č. 17 přisuzují ústřední úlohu subjektům Společenství. Tato ústřední úloha by měla být zachována při současném zvýšení podílu členských států na používání pravidel hospodářské soutěže Společenství. V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality stanovenými v článku 5 Smlouvy nejde toto nařízení nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cíle, kterým je umožnit účinné používání pravidel hospodářské soutěže Společenství;
- (35) aby bylo dosaženo řádného prosazení práva Společenství v oblasti hospodářské soutěže, měly by členské státy určit orgány zmocněné používat články 81 a 82 Smlouvy ve veřejném zájmu. Měly by být schopny určit správní orgány a soudy, které mají vykonávat různé úkoly svěřené tímto nařízením orgánům pro hospodářskou soutěž. Toto nařízení uznává velkou různorodost systémů provádění pravidel hospodářské soutěže ve veřejném zájmu v různých členských státech. Účinky čl. 11 odst. 6 tohoto nařízení by měly platit pro všechny orgány pro hospodářskou soutěž. Jako výjimka z tohoto obecného pravidla v případě, kdy žalující orgán přednese případ před oddělený soud, by se měl čl. 11 odst. 6 vztahovat na žalující orgán za podmínek čl. 35 odst. 4 tohoto nařízení. Nejsou-li tyto podmínky splněny, mělo by platit obecné pravidlo. Ustanovení čl. 11 odst. 6 by v každém případě neměl platit pro soudy, pokud jednají jako soudy odvolací;
- (36) vzhledem k tomu, že judikatura ujasnila, že pravidla hospodářské soutěže se vztahují na dopravu, mělo by toto odvětví podléhat procesním ustanovením tohoto nařízení. Nařízení Rady č. 141 ze dne 26. listopadu 1962, kterým se vyjímá doprava z působnosti nařízení Rady č. 17¹¹ by proto mělo být zrušeno a nařízení (EHS) č. 1017/68¹², (EHS) č. 4056/86¹³ a (EHS) č. 3975/87¹⁴ by měla být pozměněna, aby byla zrušena jejich zvláštní procesní ustanovení;

¹¹ Úř. věst. č. 124, 28. 11. 1962, s. 2751/62; nařízení naposledy pozměněné nařízením č. 1002/67/EHS (Úř. věst. č. 306, 16. 12. 1967, s. 1).

¹² Nařízení Rady (EHS) č. 1017/68 ze dne 19. července 1968 o uplatňování pravidel hospodářské soutěže v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. č. L 175, 23. 7. 1968, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 1994.

¹³ Nařízení Rady (EHS) č. 4056/86 ze dne 22. prosince 1986, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článkům 81 a 82 (název nařízení byl upraven, aby zohlednil přečíslování článků Smlouvy o ES v souladu s článkem 12 Amsterodamské smlouvy; původně odkazoval na články 85 a 86 Smlouvy)

- (37) toto nařízení dodržuje základní práva a je v souladu se zásadami uznávanými zejména Chartou základních práv Evropské unie. Toto nařízení by proto mělo být vykládáno a používáno s ohledem na tato práva a zásady;
- (38) právní jistota pro podniky podnikající podle pravidel hospodářské soutěže Společenství přispívá k podpoře inovací a investic. V případech, kdy vzniká skutečná nejistota, protože se při používání těchto pravidel objevují nové nebo nevyřešené otázky, mohou mít jednotlivé podniky zájem obrátit se na Komisi s žádostí o neformální rady. Tímto nařízením není dotčena možnost Komise takové neformální rady poskytovat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

ZÁSADY

Článek 1

Použití článků 81 a 82 Smlouvy

1. Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 81 odst. 1 Smlouvy, které nesplňují podmínky čl. 81 odst. 3 Smlouvy, se zakazují, aniž by k tomu bylo nezbytné předchozí rozhodnutí.
2. Dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 81 odst. 1 Smlouvy, které splňují podmínky čl. 81 odst. 3 Smlouvy, se nezakazují, aniž by k tomu bylo nezbytné předchozí rozhodnutí.
3. Zneužití dominantního postavení ve smyslu článku 82 Smlouvy se zakazuje, aniž by k tomu bylo nezbytné předchozí rozhodnutí.

Článek 2

Důkazní břemeno

Ve všech vnitrostátních postupech nebo postupech Společenství pro použití článků 81 a 82 Smlouvy spočívá důkazní břemeno, pokud jde o porušení čl. 81 odst. 1 nebo článku 82 Smlouvy, na té straně nebo orgánu, který vznesl obvinění. Podniky nebo

Smlouvy v námořní dopravě (Úř. věst. č. L 378, 31. 12. 1986, s. 4). Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 1994.

¹⁴ Nařízení Rady (EHS) č. 3975/87 ze dne 14. prosince 1987, kterým se stanoví postup pro použití pravidel hospodářské soutěže pro podniky v oblasti letecké dopravy (Úř. věst. č. L 374, 31. 12. 1987, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2410/92 (Úř. věst. č. L 240, 24. 8. 1992, s. 18).

sdužení podniků, které chtějí využít ustanovení čl. 81 odst. 3 Smlouvy, nesou důkazní břemeno, že podmínky uvedeného odstavce jsou splněny.

Článek 3

Vztah mezi články 81 a 82 Smlouvy a vnitrostátními právními předpisy o hospodářské soutěži

1. Pokud orgány pro hospodářskou soutěž členských států nebo vnitrostátní soudy použijí vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 81 odst. 1 Smlouvy, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy ve smyslu uvedeného ustanovení, použijí také článek 81 Smlouvy na takové dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě. Pokud orgány pro hospodářskou soutěž členských států nebo vnitrostátní soudy použijí vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži na zneužití zakázané článkem 82 Smlouvy, použijí také článek 82 Smlouvy.

2. Použití vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži nesmí vést k zákazu dohod, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, které mohou ovlivnit obchod mezi členskými státy, ale které neomezují hospodářskou soutěž ve smyslu čl. 81 odst. 1 Smlouvy, nebo které splňují podmínky čl. 81 odst. 3 Smlouvy, nebo na které se vztahuje nařízení o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy. Toto nařízení nebrání členským státům přijmout a uplatňovat na svém území přísnější vnitrostátní právní předpisy, které zakazují nebo postihují jednostranná jednání podniků.

3. Aniž jsou dotčeny obecné zásady a ostatní ustanovení práva Společenství, odstavce 1 a 2 se nepoužijí, pokud orgány pro hospodářskou soutěž a soudy členských států uplatňují vnitrostátní právní předpisy o kontrole fúzí, a rovněž nebrání použití ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které sledují převážně jiný cíl než články 81 a 82 Smlouvy.

HLAVA II

PRAVOMOCI

Článek 4

Pravomoci Komise

Pro účely použití článků 81 a 82 Smlouvy má Komise pravomoci stanovené tímto nařízením.

Článek 5

Pravomoci orgánů pro hospodářskou soutěž členských států

Orgány pro hospodářskou soutěž členských států mají pravomoc používat články 81 a 82 Smlouvy v jednotlivých případech. Za tímto účelem mohou z vlastního podnětu nebo na základě stížnosti přijímat tato rozhodnutí:

- požadovat ukončení protiprávního jednání,
- nařizovat předběžná opatření,
- přijímat závazky,
- ukládat pokuty, penále nebo jiné sankce stanovené vnitrostátními právními předpisy.

Pokud na základě informací, které mají k dispozici, nejsou splněny podmínky zákazu, mohou také rozhodnout, že není důvod k jejich zásahu.

Článek 6

Pravomoci vnitrostátních soudů

Vnitrostátní soudy mají pravomoc používat články 81 a 82 Smlouvy.

HLAVA III

ROZHODNUTÍ KOMISE

Článek 7

Zjištění a ukončení protiprávního jednání

1. Pokud Komise na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu zjistí jednání v rozporu s články 81 nebo 82 Smlouvy, může svým rozhodnutím nařídit, aby dotyčné podniky a sdružení podniků takové protiprávní jednání ukončily. Za tím účelem jim může ukládat nápravná opatření z hlediska tržního chování nebo nápravná opatření strukturální, která jsou přiměřená protiprávnímu jednání a nezbytná k tomu, aby bylo toto jednání účinně ukončeno. Strukturální nápravná opatření mohou být uložena pouze tehdy, pokud buď neexistuje stejně účinné nápravné opatření z hlediska tržního chování, nebo pokud by každé takové stejně účinné nápravné opatření z hlediska tržního chování bylo pro dotyčný podnik větší zátěží než strukturální nápravné opatření. Pokud má na tom Komise oprávněný zájem, může rovněž konstatovat, že došlo k protiprávnímu jednání v minulosti.

2. K podání stížnosti ve smyslu odstavce 1 jsou oprávněny fyzické nebo právnické osoby, které mohou prokázat oprávněný zájem, a členské státy.

Článek 8

Předběžná opatření

1. V naléhavých případech, kdy hrozí vážná a nenapravitelná škoda hospodářské soutěži, může Komise z vlastního podnětu na základě zjištění zjevného protiprávního jednání svým rozhodnutím nařídit předběžná opatření.

2. Rozhodnutí podle odstavce 1 se použije po dobu určitou a může být prodlužováno, pokud je to nezbytné a vhodné.

Článek 9

Závazky

1. Pokud Komise zamýšlí přijmout rozhodnutí, které nařizuje ukončení protiprávního jednání, a dotyčné podniky nabídnou Komisi závazky takové povahy, že reagují na její výhrady, může Komise svým rozhodnutím prohlásit tyto nabídky pro dotyčné podniky za závazné. Takové rozhodnutí může být přijato na dobu určitou a musí konstatovat, že pominuly důvody pro zásah Komise.

2. Komise může na žádost nebo z vlastního podnětu znovu zahájit řízení:

- a) pokud došlo k podstatné změně některé skutečnosti, na níž bylo rozhodnutí založeno;
- b) pokud dotyčné podniky jednají v rozporu se svými závazky; nebo
- c) pokud bylo rozhodnutí založeno na neúplných, nesprávných nebo zavádějících informacích stran.

Článek 10

Zjištění nepoužitelnosti

Pokud to vyžaduje veřejný zájem Společenství týkající se použití článků 81 a 82 Smlouvy, může Komise z vlastního podnětu svým rozhodnutím konstatovat, že článek 81 Smlouvy není použitelný na dohodu, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě buď proto, že podmínky čl. 81 odst. 1 Smlouvy nejsou splněny, nebo proto, že jsou splněny podmínky čl. 81 odst. 3 Smlouvy.

Komise může rovněž učinit takové konstatování, pokud jde o článek 82 Smlouvy.

HLAVA IV

SPOLUPRÁCE

Článek 11

Spolupráce mezi Komisí a orgány pro hospodářskou soutěž členských států

1. Komise a orgány pro hospodářskou soutěž členských států uplatňují pravidla hospodářské soutěže Společenství v úzké spolupráci.

2. Komise předá orgánům pro hospodářskou soutěž členských států kopie nejdůležitějších dokumentů, které shromáždila za účelem použití článků 7, 8, 9, 10 a čl. 29 odst. 1. Na žádost orgánu pro hospodářskou soutěž členského státu mu Komise poskytne kopie dalších existujících dokumentů nezbytných pro posouzení případu.
3. Pokud orgány pro hospodářskou soutěž členských států jednají na základě článků 81 nebo 82 Smlouvy, informují písemně Komisi před nebo neprodleně po zahájení prvního formálního vyšetřovacího opatření. Tyto informace mohou být dány k dispozici také orgánům pro hospodářskou soutěž ostatních členských států.
4. Nejpozději třicet dnů před přijetím rozhodnutí, které nařizuje ukončení protiprávního jednání, přijímá závazky nebo odnímá výhodu plynoucí z nařízení o blokové výjimce, informují orgány pro hospodářskou soutěž členských států Komisi. Za tím účelem sdělují Komisi vylíčení případu, předpokládané rozhodnutí, nebo pokud neexistuje, jiný dokument naznačující navrhovaný postup. Tyto informace mohou být rovněž dány k dispozici orgánům pro hospodářskou soutěž ostatních členských států. Na žádost Komise musí dát jednající orgán pro hospodářskou soutěž Komisi k dispozici další dokumenty, které má a které jsou nezbytné pro posouzení případu. Informace poskytnuté Komisi mohou být dány k dispozici orgánům pro hospodářskou soutěž ostatních členských států. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž si také mohou mezi sebou vyměňovat informace nezbytné pro posouzení případu, jímž se zabývají na základě článků 81 nebo 82 Smlouvy.
5. Orgány pro hospodářskou soutěž členských států mohou konzultovat s Komisí jakýkoli případ, při němž se použije právo Společenství.
6. Zahájením řízení ze strany Komise za účelem přijetí rozhodnutí podle hlavy III ztrácejí orgány pro hospodářskou soutěž členských států příslušnost používat články 81 a 82 Smlouvy. Pokud orgán pro hospodářskou soutěž členského státu již v nějakém případě jedná, Komise zahájí řízení teprve po konzultaci s tímto vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž.

Článek 12

Výměna informací

1. Pro účely použití článků 81 a 82 Smlouvy jsou Komise a orgány pro hospodářskou soutěž členských států oprávněny vzájemně si sdělovat a užívat jako důkazy jakékoli skutkové nebo právní skutečnosti, včetně důvěrných informací.
2. Vyměněné informace se smějí využívat pouze jako důkazy za účelem použití článků 81 nebo 82 Smlouvy a v souvislosti s předmětem, pro který je shromáždil předávající orgán. Pokud se však ve stejném případě použije vnitrostátní právo pro hospodářskou soutěž souběžně s právem Společenství pro hospodářskou soutěž a nevede k odlišnému výsledku, mohou být informace vyměněné podle tohoto článku použity také pro uplatnění vnitrostátního práva pro hospodářskou soutěž.
3. Informace vyměněné podle odstavce 1 mohou být užity jako důkazy za účelem uložení sankcí fyzickým osobám pouze v případě, že:

- právní předpisy předávajícího orgánu stanoví obdobné sankce za jednání v rozporu s články 81 nebo 82 Smlouvy, nebo není-li tomu tak,
- informace byly získány způsobem, který dodržuje stejnou úroveň ochrany práva na obhajobu fyzických osob, jaká je zaručena vnitrostátními právními předpisy přijímajícího orgánu. V tomto případě však vyměněné informace nemůže přijímající orgán využít k uložení trestu odnětí svobody.

Článek 13

Přerušeni nebo ukončení řízení

1. Pokud orgány pro hospodářskou soutěž dvou nebo více členských států obdržely stížnost nebo jednájí z vlastního podnětu podle článků 81 nebo 82 Smlouvy proti stejné dohodě, rozhodnutí sdružení nebo stejným jednáním, je skutečnost, že se případem zabývá jeden orgán, pro ostatní orgány dostatečným důvodem k přerušeni vlastního řízení nebo k zamítnuti stížnosti. Komise může rovněž zamítnout stížnost z důvodu, že se případem zabývá orgán pro hospodářskou soutěž některého členského státu.
2. Pokud orgán pro hospodářskou soutěž členského státu nebo Komise obdrží stížnost proti dohodě, rozhodnutí sdružení nebo jednáním, kterou už řešil jiný orgán pro hospodářskou soutěž, může ji zamítnout.

Článek 14

Poradní výbor

1. Komise konzultuje před přijetím každého rozhodnutí podle článků 7, 8, 9, 10, 23, čl. 24 odst. 2 a čl. 29 odst. 1 Poradní výbor pro restriktivní praktiky a dominantní postavení.
2. Pro jednání o jednotlivých případech se poradní výbor skládá ze zástupců orgánů pro hospodářskou soutěž členských států. Pro zasedání, na nichž se projednávají jiné otázky, než jsou jednotlivé případy, může být jmenován další zástupce členského státu, který je odborníkem v otázkách hospodářské soutěže. Pokud se zástupci nemohou zúčastnit, mohou být nahrazeni jinými zástupci.
3. Konzultace může proběhnout na zasedání, které svolává a kterému předsedá Komise a které se koná nejdříve čtrnáct dnů po odeslání oznámení spolu s vylíčením případu, označením nejdůležitějších dokumentů a předběžným návrhem rozhodnutí. Pokud jde o rozhodnutí podle článku 8, zasedání se může konat sedm dnů po odeslání dispoziční části návrhu rozhodnutí. Pokud Komise svolá zasedání v kratší lhůtě, než je uvedeno výše, může se zasedání v navrhovaném termínu uskutečnit v případě, že žádný členský stát nevznesl námitku. Poradní výbor zaujímá písemné stanovisko k předběžnému návrhu rozhodnutí Komise. Stanovisko může zaujmout i v případě, pokud jsou někteří členové nepřítomni a nejsou zastoupeni. Na žádost jednoho nebo více členů musí být postoje obsažené ve stanovisku zdůvodněny.

4. Konzultace se může uskutečnit také písemným postupem. Pokud o to však požádá kterýkoli členský stát, Komise svolá zasedání. V případě písemného postupu určí Komise lhůtu nejméně čtrnácti dnů, během níž mají členské státy zaslat svá vyjádření, která se rozdadí ostatním členským státům. V případě rozhodnutí přijímaných podle článku 8 se lhůta čtrnácti dnů nahrazuje lhůtou sedmi dnů. Pokud Komise určí lhůtu pro písemný postup, která je kratší, než jak je uvedeno výše, použije se navrhovaná lhůta v případě, že žádný členský stát nevznese námitku.
5. Komise přihlíží co nejvíce ke stanovisku poradního výboru. Sdělí výboru způsob, jakým vzala toto stanovisko na vědomí.
6. Pokud poradní výbor zaujme písemné stanovisko, připojí se toto stanovisko k návrhu rozhodnutí. Pokud poradní výbor doporučí zveřejnění stanoviska, Komise při jeho zveřejnění bere v úvahu oprávněné zájmy podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.
7. Na žádost orgánu pro hospodářskou soutěž členského státu dá Komise na pořad jednání poradního výboru případy, jimiž se zabývá orgán pro hospodářskou soutěž členského státu podle článků 81 nebo 82 Smlouvy. Komise tak může učinit také z vlastního podnětu. Komise o tom v každém případě informuje dotyčný orgán pro hospodářskou soutěž.

Orgán pro hospodářskou soutěž členského státu může zejména podat takovou žádost v případě, kdy Komise zamýšlí zahájit řízení s účinkem uvedeným v čl. 11 odst. 6.

Poradní výbor nezaujímá stanoviska k případům, jimiž se zabývají orgány pro hospodářskou soutěž členských států. Poradní výbor může též jednat o obecných otázkách práva hospodářské soutěže Společenství.

Článek 15

Spolupráce s vnitrostátními soudy

1. V rámci řízení, v nichž se použijí články 81 nebo 82 Smlouvy, mohou soudy členských států požádat Komisi, aby jim zaslala informace, které má k dispozici, nebo stanovisko v otázkách týkajících se používání pravidel hospodářské soutěže Společenství.
2. Členské státy předají Komisi kopie všech písemných rozsudků vnitrostátních soudů týkajících se používání článků 81 nebo 82 Smlouvy. Tyto kopie se zasílají neprodleně po doručení úplného písemného rozsudku stranám.
3. Orgány pro hospodářskou soutěž členských států mohou z vlastního podnětu předkládat vnitrostátním soudům svého členského státu písemná vyjádření k otázkám týkajícím se používání článků 81 nebo 82 Smlouvy. Se svolením dotyčného soudu mohou rovněž předkládat u vnitrostátních soudů svého členského státu ústní vyjádření. V případech, kdy to vyžaduje jednotné používání článků 81 nebo 82 Smlouvy, může Komise z vlastního podnětu předkládat soudům členských států písemná vyjádření. Se svolením dotyčného soudu může překládat rovněž ústní vyjádření.

Orgány pro hospodářskou soutěž členských států a Komise mohou výlučně pro účely přípravy svých vyjádření požádat příslušný soud členského státu, aby jim zaslal nebo zajistil zaslání jakýchkoli dokumentů nezbytných pro posouzení případu.

4. Tímto článkem není dotčena širší pravomoc předkládat vyjádření soudům, která je svěřena orgánům pro hospodářskou soutěž členských států podle právních předpisů jejich členského státu.

Článek 16

Jednotné uplatňování práva hospodářské soutěže Společenství

1. Pokud vnitrostátní soudy rozhodují o dohodách, rozhodnutích nebo jednáních podle článků 81 nebo 82 Smlouvy, které jsou již předmětem rozhodnutí Komise, nemohou rozhodnout v rozporu s rozhodnutím přijatým Komisí. Musí se rovněž vyvarovat rozhodnutí, která by byla v rozporu s rozhodnutím, které má Komise v úmyslu přijmout v řízení, jež zahájila. Za tímto účelem může vnitrostátní soud přezkoumat, zda je nezbytné, aby své řízení přerušil. Touto povinností nejsou dotčena práva a povinnosti podle článku 234 Smlouvy.

2. Pokud orgány pro hospodářskou soutěž členských států rozhodují o dohodách, rozhodnutích nebo jednáních podle článků 81 nebo 82 Smlouvy, které jsou již předmětem rozhodnutí Komise, nemohou rozhodnout v rozporu s rozhodnutím přijatým Komisí.

HLAVA V

VYŠETŘOVACÍ PRAVOMOCI

Článek 17

Šetření hospodářských odvětví a druhů dohod

1. Pokud vývoj obchodu mezi členskými státy, stabilita cen nebo jiné okolnosti naznačují, že hospodářská soutěž na společném trhu může být omezena nebo narušena, může Komise provést šetření určitého hospodářského odvětví nebo určitého druhu dohod v různých odvětvích. V průběhu tohoto šetření si může Komise vyžádat od dotyčných podniků nebo sdružení podniků informace nezbytné pro použití článků 81 a 82 Smlouvy a může provádět jakékoli kontroly, které jsou k tomuto účelu nezbytné.

Komise může zejména žádat dotyčné podniky nebo sdružení podniků, aby ji informovaly o veškerých dohodách, rozhodnutích a jednání ve vzájemné shodě.

Komise může zveřejnit zprávu o výsledcích svého šetření určitých hospodářských odvětví nebo určitých druhů dohod v různých odvětvích a vyzvat zúčastněné strany k připomínkám.

2. Články 14, 18, 19, 20, 22, 23 a 24 se použijí přiměřeně.

Článek 18

Žádosti o informace

1. Za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením si může Komise prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od podniků a sdružení podniků veškeré nezbytné informace.
2. Pokud Komise zasílá podniku nebo sdružení podniků prostou žádost o informace, musí uvést právní základ a účel své žádosti, upřesnit, jaké informace požaduje, a stanovit lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty, a sankce podle článku 23 pro případ poskytnutí nesprávných nebo zavádějících informací.
3. Pokud Komise požaduje od podniků nebo sdružení podniků informace na základě rozhodnutí, musí uvést právní základ a účel své žádosti, upřesnit, jaké informace požaduje, a stanovit lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty. Musí také uvést sankce podle článku 23 a uvést nebo uložit sankce podle článku 24. Dále musí uvést právo na přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem.
4. Vlastníci podniků nebo jejich zástupci a v případě právnických osob, společností nebo sdružení bez právní subjektivity osoby zmocněné je zastupovat podle zákona nebo podle stanov sdělí požadované informace jménem dotyčného podniku nebo sdružení podniků. Řádně zmocnění právní zástupci mohou sdělit informace za své klienty. Ti však zůstávají plně odpovědní, že informace nejsou neúplné, nesprávné nebo zavádějící.
5. Komise neprodleně zašle kopii prosté žádosti nebo rozhodnutí orgánu pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území je sídlo podniku nebo sdružení podniků, a orgánu pro hospodářskou soutěž členského státu, jehož území je dotčeno.
6. Na žádost Komise poskytnou vlády a orgány pro hospodářskou soutěž členských států Komisi veškeré nezbytné informace, aby mohla plnit povinnosti svěřené jí tímto nařízením.

Článek 19

Pravomoc dotazování

1. Za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením se může Komise dotazovat každé fyzické či právnické osoby, která s tím souhlasí, za účelem shromáždění informací týkajících se předmětu šetření.
2. Pokud se dotazování podle odstavce 1 koná v prostorách podniku, informuje Komise orgán pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území se dotazování koná. Pokud o to orgán pro hospodářskou soutěž tohoto členského státu požádá, mohou jeho úředníci při dotazování pomáhat úředníkům a ostatním doprovázejícím osobám zmocněným Komisí.

Článek 20

Kontrolní pravomoci Komise

1. Za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením může Komise provádět veškeré nezbytné kontroly podniků a sdružení podniků.
2. Úředníci a ostatní doprovázející osoby zmocněné Komisí ke kontrole jsou oprávněni:
 - a) vstupovat do všech prostorů, na pozemky a do dopravních prostředků podniků a sdružení podniků;
 - b) kontrolovat účetní knihy a ostatní obchodní záznamy, bez ohledu na to, v jaké formě jsou uloženy;
 - c) kopírovat nebo získávat v jakékoli formě kopie nebo výpisy z těchto knih nebo záznamů;
 - d) pečetit kterékoli podnikatelské prostory a účetní knihy nebo záznamy po dobu a v rozsahu, které jsou nezbytné pro kontrolu;
 - e) žádat každého zástupce nebo zaměstnance podniku nebo sdružení podniků o vysvětlení skutečností nebo dokumentů týkajících se předmětu a účelu kontroly a zaznamenávat odpovědi.
3. Úředníci a ostatní doprovázející osoby zmocněné Komisí ke kontrole vykonávají své pravomoci po předložení písemného zmocnění, v němž je uveden předmět a účel kontroly a sankce podle článku 23 pro případ, že požadované účetní knihy nebo jiné záznamy týkající se podnikání jsou předloženy neúplně, nebo že odpovědi na otázky podle odstavce 2 tohoto článku jsou nesprávné nebo zavádějící. Komise musí včas před uskutečněním kontroly zaslat oznámení o kontrole orgánu pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území se má provést.
4. Podniky a sdružení podniků se musí podřídit kontrolám nařízeným na základě rozhodnutí Komise. Rozhodnutí musí stanovit předmět a účel kontroly, stanovit datum, kdy má začít, a uvést sankce podle článků 23 a 24 a právo na přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem. Komise přijímá taková rozhodnutí po konzultaci s orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území se má kontrola provést.
5. Úředníci a osoby zmocněné nebo jmenované orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území se má kontrola provést, na žádost tohoto orgánu nebo Komise aktivně pomáhají úředníkům a ostatním doprovázejícím osobám zmocněným Komisí. Za tímto účelem jsou vybaveni pravomocemi uvedenými v odstavci 2.
6. Pokud úředníci a ostatní doprovázející osoby zmocněné Komisí zjistí, že podnik odmítá kontrolu nařízenou podle tohoto článku, poskytne jim dotyčný členský stát nezbytnou pomoc a podle potřeby požádá o pomoc policii nebo rovnocenný donucovací orgán, aby jim umožnil kontrolu provést.

7. Pokud pomoc podle odstavce 6 vyžaduje podle vnitrostátních předpisů povolení soudu, musí být o takové povolení požádáno. O takové povolení lze žádat také jako o předběžné opatření.

8. Pokud je podána žádost o povolení podle odstavce 7, vnitrostátní soud přezkoumá, zda je rozhodnutí Komise pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou svévolná ani nepřiměřená vzhledem k předmětu kontroly. Při přezkoumávání přiměřenosti donucovacích opatření může vnitrostátní soud požádat Komisi, přímo nebo prostřednictvím orgánu pro hospodářskou soutěž členského státu, o podrobné vysvětlení zejména důvodů, na základě kterých má Komise podezření, že došlo k jednání v rozporu s články 81 a 82 Smlouvy, dále závažnosti takového předpokládaného protiprávního jednání a způsobu zapojení dotyčného podniku. Vnitrostátní soud však nesmí zpochybnit nezbytnost kontroly ani požadovat informace ze spisu Komise. Zákonnost rozhodnutí Komise může přezkoumat pouze Soudní dvůr.

Článek 21

Kontrola v jiných prostorách

1. Pokud existuje důvodné podezření, že účetní knihy nebo jiné obchodní záznamy související s předmětem kontroly, které mohou mít význam pro dokázání závažného porušení článků 81 nebo 82 Smlouvy, jsou uchovávány v jakýchkoli jiných prostorách, na pozemcích a v dopravních prostředcích, včetně bytů ředitelů, vedoucích pracovníků a dalších zaměstnanců dotyčných podniků a sdružení podniků, může Komise svým rozhodnutím nařídit provedení kontroly v těchto jiných prostorách, na pozemcích a v dopravních prostředcích.

2. Takové rozhodnutí musí uvádět předmět a účel kontroly, stanovit den, kdy má kontrola začít, a uvést právo na přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem. Zejména v něm musí být uvedeny důvody, které vedly Komisi k závěru, že existuje podezření ve smyslu odstavce 1. Komise přijímá taková rozhodnutí po konzultaci s orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území se má kontrola provést

3. Rozhodnutí podle odstavce 1 nemůže být provedeno bez předchozího svolení vnitrostátního soudu dotyčného členského státu. Vnitrostátní soud přezkoumá, zda je rozhodnutí Komise pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou svévolná ani nepřiměřená, zejména vzhledem k závažnosti předpokládaného protiprávního jednání, k významu hledaných důkazů, k zapojení dotyčného podniku a k odůvodněné pravděpodobnosti, že účetní knihy a záznamy týkající se předmětu kontroly jsou uchovávány v prostorách, pro které se žádá povolení. Vnitrostátní soud může požádat Komisi přímo nebo prostřednictvím orgánu pro hospodářskou soutěž svého členského státu o podrobné vysvětlení těch okolností, které jsou nezbytné pro přezkoumání přiměřenosti navrhovaných donucovacích opatření.

Vnitrostátní soud však nesmí zpochybnit nezbytnost kontroly ani požadovat informace ze spisu Komise. Zákonnost rozhodnutí Komise může být přezkoumána pouze Soudním dvorem.

4. Úředníci a ostatní doprovázející osoby zmocnění Komisí provést kontrolu nařízenou podle odstavce 1 tohoto článku mají pravomoci uvedené v čl. 20 odst. 2 písm. a), b) a c). Ustanovení čl. 20 odst. 5 a 6 se použije přiměřeně.

Článek 22

Šetření orgánů pro hospodářskou soutěž členských států

1. Orgán pro hospodářskou soutěž členského státu může na svém území provádět jakékoli kontroly nebo jiná vyšetřovací opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy jménem a na účet orgánu pro hospodářskou soutěž jiného členského státu za účelem zjištění, zda došlo k jednání v rozporu s články 81 nebo 82 Smlouvy. Výměna a použití zjištěných informací musí probíhat v souladu s článkem 12.

2. Na žádost Komise provedou orgány pro hospodářskou soutěž členských států kontroly, které Komise považuje za nezbytné podle čl. 20 odst. 1, nebo které nařídila rozhodnutím podle čl. 20 odst. 4. Úředníci orgánů pro hospodářskou soutěž členských států odpovědní za provádění těchto kontrol a jimi zmocněné nebo jmenované osoby vykonávají své pravomoci v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Pokud o to požádá Komise nebo orgán pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území se má kontrola provést, mohou úředníkům dotyčného orgánu pomáhat úředníci a ostatní doprovázející osoby zmocněné Komisí.

HLAVA VI

SANKCE

Článek 23

Pokuty

1. Komise může rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty nepřesahující 1 % celkového obrátu za předchozí hospodářský rok, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

- a) v odpověď na žádost podle článku 17 nebo čl. 18 odst. 2 poskytly nesprávné nebo zavádějící informace;
- b) v odpověď na žádost na základě rozhodnutí přijatého podle článku 17 nebo čl. 18 odst. 3 poskytly nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace, nebo neposkytly informace v požadované lhůtě;
- c) při kontrole podle článku 20 předložily požadované účetní knihy nebo jiné obchodní záznamy v neúplné formě, nebo se odmítly podřídit kontrole nařízené rozhodnutím přijatým podle čl. 20 odst. 4;
- d) v odpověď na otázku podle čl. 20 odst. 2 písm. e):

- uvedly nesprávnou nebo zavádějící odpověď,
 - neopravily ve lhůtě stanovené Komisí nesprávnou, neúplnou nebo zavádějící odpověď uvedenou zaměstnanci,
 - neposkytly nebo odmítly poskytnout úplnou odpověď na otázky týkající se předmětu a účelu kontroly nařízené rozhodnutím podle čl. 20 odst. 4;
- e) byly porušeny pečeti umístěné podle čl. 20 odst. 2 písm. d) úředníky nebo jinými doprovázejícími osobami zmocněnými Komisí.
2. Komise může rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:
- a) se dopouštějí jednání v rozporu s články 81 nebo 82 Smlouvy; nebo
 - b) porušují rozhodnutí nařizující předběžná opatření podle článku 8; nebo
 - c) nesplní nabídku závazku, kterou jsou vázány na základě rozhodnutí podle článku 9.

Pokuta u každého podniku a sdružení podniků podílejících se na protiprávním jednání nesmí přesáhnout 10 % jeho celkového obratu za předchozí hospodářský rok.

Pokud protiprávní jednání sdružení souvisí s činností jeho členů, nesmí pokuta přesáhnout 10 % součtu celkového obratu všech členů aktivních na trhu dotčeném protiprávním jednáním sdružení.

3. Při stanovování výše pokuty se přihlíží k závažnosti a k délce trvání protiprávního jednání.

4. Pokud je uložena pokuta sdružení podniků při zohlednění obratu jeho členů a sdružení samo není platby schopné, je sdružení povinno požadovat příspěvky na pokrytí pokuty od svých členů.

Pokud nejsou tyto příspěvky zaplacený sdružení ve lhůtě stanovené Komisí, může Komise požadovat uhrazení pokuty přímo od všech podniků, jejichž zástupci byli členy dotyčných rozhodovacích orgánů sdružení.

Poté, co Komise požádala o úhradu podle druhého pododstavce, pokud je to nezbytné k zajištění plného zaplacení pokuty, může žádat o úhradu zbývající částky každého z členů sdružení, kteří byli aktivní na trhu, na němž došlo k protiprávnímu jednání.

Komise však nesmí vyžadovat platby podle druhého nebo třetího pododstavce od podniků, které prokáží, že protiprávní rozhodnutí sdružení neprovedly a buď nevěděly o jeho existenci, nebo se od něj aktivně distancovaly předtím, než Komise zahájila šetření případu.

Finanční povinnost každého podniku vzhledem k placení pokuty nesmí přesáhnout 10 % jeho celkového obratu za předchozí hospodářský rok.

3. Rozhodnutí přijatá podle odstavců 1 a 2 nemají trestněprávní povahu.

Článek 24

Penále

1. Komise může rozhodnutím uložit podnikům nebo sdružením podniků penále nepřesahující 5 % průměrného denního obrátu za předchozí hospodářský rok za každý den prodlení ode dne stanoveného v rozhodnutí, aby je přinutila:

- a) ukončit jednání, které je v rozporu s články 81 nebo 82 Smlouvy, v souladu s rozhodnutím přijatým podle článku 7;
- b) splnit rozhodnutí nařizující předběžná opatření přijaté podle článku 8;
- c) splnit nabídku závazku, kterou jsou vázány na základě rozhodnutí podle článku 9;
- d) předložit úplné a správné informace vyžádané na základě rozhodnutí přijatého podle článku 17 nebo čl. 18 odst. 3;
- e) podřídit se kontrole nařízené na základě rozhodnutí přijatého podle čl. 20 odst. 4.

2. Pokud podniky nebo sdružení podniků splnily povinnost, k jejímuž vymáhání bylo penále určeno, může Komise stanovit definitivní částku penále nižší, než jak by odpovídalo původnímu rozhodnutí. Ustanovení čl. 23 odst. 4 se použije přiměřeně.

HLAVA VII

PROMLČENÍ

Článek 25

Promlčecí lhůty pro uložení sankcí

1. Právomoci svěřené Komisi na základě článků 23 a 24 se promlčují takto:
- a) po třech letech v případě porušení ustanovení týkajících se žádostí o informace nebo provedení kontroly;
 - b) po pěti letech ve všech ostatních případech protiprávního jednání.
2. Lhůta začíná běžet dnem, kdy došlo k protiprávnímu jednání. V případě trvajícího nebo opakovaného protiprávního jednání však začíná lhůta běžet dnem, kdy bylo ukončeno.
3. Každý úkon učiněný Komisí nebo orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu za účelem šetření nebo postupu souvisejícího s protiprávním jednáním přerušuje promlčecí lhůtu pro uložení pokuty nebo penále. K přerušování promlčecí

lhůty dochází s účinkem ode dne, kdy byl tento úkon oznámen nejméně jednomu podniku nebo sdružení podniků, které se podílejí na protiprávním jednání. Úkony, kterými se přerušuje promlčecí lhůta, jsou zejména:

- a) písemné žádosti Komise nebo orgánu pro hospodářskou soutěž členského státu o informace;
- b) písemné zmocnění k provedení kontroly vydané Komisí nebo orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu pro své úředníky;
- c) zahájení řízení ze strany Komise nebo orgánu pro hospodářskou soutěž členského státu;
- d) oznámení o námitce, již se zabývá Komise nebo orgán pro hospodářskou soutěž členského státu.

4. Přerušení promlčecí lhůty se vztahuje na všechny podniky nebo sdružení podniků, které se podílejí na protiprávním jednání.

5. Po každém přerušení začíná běžet promlčecí lhůta znovu. Avšak promlčení nastane nejpozději dnem, kdy uplynula doba rovnající se dvojnásobku promlčecí lhůty, aniž by Komise uložila pokutu nebo penále. Tato doba se prodlužuje o dobu, po kterou je promlčení pozastaveno podle odstavce 6.

6. Promlčecí lhůta pro uložení pokuty nebo penále se pozastavuje po dobu, kdy je rozhodnutí Komise předmětem řízení u Soudního dvora.

Článek 26

Promlčecí lhůty pro vymáhání sankcí

1. Pravomoc Komise vymáhat rozhodnutí přijatá podle článků 23 a 24 se promlčuje po pěti letech.

2. Promlčecí lhůta začíná běžet dnem, kdy se rozhodnutí stane pravomocným.

3. Promlčecí lhůta pro vymáhání sankcí se přerušuje:

- a) oznámením rozhodnutí, kterým se mění původní částka pokuty nebo penále, nebo kterým se zamítá žádost o takovou změnu;
- b) každým úkonem Komise nebo členského státu jednajícího na žádost Komise, jehož cílem je vymáhat platbu pokuty nebo penále.

4. Po každém přerušení začíná běžet promlčecí lhůta znovu.

5. Promlčecí lhůta pro vymáhání sankcí se pozastavuje po dobu:

- a) lhůty pro zaplacení;
- b) po kterou je vymáhání pozastaveno rozhodnutím Soudního dvora.

HLAVA VIII

SLYŠENÍ A PROFESNÍ TAJEMSTVÍ

Článek 27

Slyšení stran, stěžovatelů a ostatních osob

1. Před přijetím rozhodnutí podle článků 7, 8, 23 a čl. 24 odst. 2 poskytne Komise podnikům nebo sdružením podniků, proti nimž je vedeno řízení Komise, příležitost, aby byly slyšeny ve věci, již se týká námitka přijatá Komisí. Komise založí svá rozhodnutí pouze na námitkách, ke kterým se mohly dotyčné strany vyjádřit. Stěžovatelé jsou s řízením úzce spojeni.

2. Při řízení musí být plně dodržováno právo dotyčných stran na obhajobu. Musí mít právo nahlížet do spisů Komise, s výhradou oprávněného zájmu podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. Právo nahlížet do spisů se nevztahuje na důvěrné informace a vnitřní dokumenty Komise nebo orgánů pro hospodářskou soutěž členských států. Právo nahlížet do spisů se zejména nevztahuje na korespondenci mezi Komisí a orgány pro hospodářskou soutěž členských států nebo mezi těmito orgány navzájem, včetně dokumentů vypracovaných podle článků 11 a 14. Nic v tomto odstavci nesmí bránit Komisi sdělovat a užívat informace nezbytné k předložení důkazu protiprávního jednání.

3. Pokud to Komise považuje za nezbytné, může poskytnout slyšení také jiným fyzickým nebo právnickým osobám. Žádostem o takové slyšení se vyhová, pokud tyto osoby prokáží dostatečný zájem. Orgány pro hospodářskou soutěž členských států mohou rovněž požádat Komisi o slyšení jiných fyzických či právnických osob.

4. Pokud Komise zamýšlí přijmout rozhodnutí podle článků 9 nebo 10, zveřejní stručné vylíčení případu a hlavní obsah závazků nebo navrhovaný postup. Zúčastněné třetí strany mohou předložit svá vyjádření ve lhůtě, kterou stanoví ve svém zveřejnění Komise a která nesmí být kratší než jeden měsíc. Při zveřejnění bere Komise v úvahu oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Článek 28

Profesní tajemství

1. Aniž jsou dotčeny články 12 a 15, informace vyžádané podle článků 17 až 22 mohou být použity pouze pro ten účel, pro který byly získány.

2. Aniž je dotčena výměna a použití informací podle článků 11, 12, 14, 15 a 27, Komise a orgány pro hospodářskou soutěž členských států, jejich úředníci, pracovníci a další osoby pracující pod dohledem těchto orgánů, jakož i úředníci a státní zaměstnanci ostatních orgánů členských států nesmějí sdělovat informace, které získali nebo vyměnili podle tohoto nařízení a které svou povahou podléhají profesnímu tajemství. Tato povinnost platí rovněž pro všechny zástupce a odborníky členských států, kteří se účastní zasedání poradního výboru podle článku 14.

HLAVA IX

NAŘÍZENÍ O VÝJIMKÁCH

Článek 29

Odnětí výjimky v jednotlivých případech

1. Pokud Komise zmocněná nařízením Rady, například nařízením č. 19/65/EHS, (EHS) č. 2821/71, (EHS) č. 3976/87, (EHS) č. 1534/91 nebo (EHS) č. 479/92, k použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy prostřednictvím nařízení, prohlásí čl. 81 odst. 1 Smlouvy za nepoužitelný pro určité kategorie dohod, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, může z vlastního podnětu nebo na základě stížnosti odejmout výhodu plynoucí z takového nařízení o výjimce, pokud v konkrétním případě zjistí, že dohoda, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, na které se vztahuje nařízení o výjimce, má určité dopady, které nejsou slučitelné s čl. 81 odst. 3 Smlouvy.
2. Pokud v konkrétním případě mají dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, na které se vztahuje nařízení o výjimce uvedené v odstavci 1, dopady neslučitelné s čl. 81 odst. 3 Smlouvy na území členského státu nebo jeho části, která má všechny vlastnosti odděleného zeměpisného trhu, může orgán pro hospodářskou soutěž tohoto členského státu odejmout výhodu plynoucí z takového nařízení na tomto území.

HLAVA X

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

Zveřejňování rozhodnutí

1. Komise zveřejňuje rozhodnutí, která přijme podle článků 7 až 10, 23 a 24.
2. Ve zveřejnění musí být uvedena jména stran a hlavní obsah rozhodnutí, včetně všech uložených sankcí. Bere se v úvahu oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Článek 31

Přezkoumání Soudním dvorem

Soudní dvůr má neomezenou příslušnost přezkoumávat rozhodnutí, kterými Komise stanovila pokutu nebo penále. Může uloženou pokutu nebo penále zrušit, snížit nebo zvýšit.

Článek 32

Vynětí z působnosti

Toto nařízení se nevztahuje na:

- a) mezinárodní námořní dopravu typu „tramp“ vymezenou v čl. 1 odst. 3 písm. a) nařízení (EHS) č. 4056/86;
- b) námořní dopravu zajišťovanou výlučně mezi přístavy jednoho a téhož členského státu ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení (EHS) č. 4056/86;
- c) leteckou dopravu mezi letišti Společenství a třetími zeměmi.

Článek 33

Prováděcí ustanovení

1. Komise je zmocněna přijímat vhodná opatření pro provádění tohoto nařízení. Tato opatření se mohou mimo jiné týkat:

- a) formy, obsahu a dalších podrobností stížností podávaných podle článku 7 a postupu pro zamítnutí stížností;
- b) praktického režimu výměny informací a konzultací podle článku 11;
- c) praktického režimu slyšení podle článku 27.

2. Před přijetím opatření podle odstavce 1 zveřejní Komise jeho návrh a vyzve všechny zúčastněné strany k předložení připomínek ve lhůtě, kterou určí a která nesmí být kratší než jeden měsíc. Před zveřejněním návrhu opatření a před jeho přijetím konzultuje Komise Poradní výbor pro restriktivní praktiky a dominantní postavení.

HLAVA XI

PŘECHODNÁ, POZMĚŇUJÍCÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 34

Přechodná ustanovení

1. Účinky žádostí podaných Komisi podle článku 2 nařízení č. 17, oznámení učiněných podle článků 4 a 5 uvedeného nařízení a příslušných žádostí a oznámení podle nařízení (EHS) č. 1017/68, (EHS) č. 4056/86 a (EHS) č. 3975/87 zanikají dnem zahájení používání tohoto nařízení.

2. Procesní úkony podle nařízení č. 17 a nařízení (EHS) č. 1017/68, (EHS) č. 4056/86 a (EHS) č. 3975/87 zachovávají pro účely použití tohoto nařízení nadále svoje účinky.

Článek 35

Určení orgánů pro hospodářskou soutěž členských států

1. Členské státy určí orgán nebo orgány pro hospodářskou soutěž zodpovědné za používání článků 81 a 82 Smlouvy tak, aby byla účinně dodržována ustanovení tohoto nařízení. Opatření nezbytná ke zmocnění těchto orgánů k používání uvedených článků budou přijata do 1. května 2004. Mezi určenými orgány mohou být i soudy.
2. Pokud je prosazování práva Společenství v oblasti hospodářské soutěže svěřeno vnitrostátním správním orgánům a soudům, mohou členské státy těmto různým vnitrostátním orgánům udělit různé pravomoci a úkoly, ať už správní nebo soudní.
3. Účinky čl. 11 odst. 6 se vztahují na orgány určené členskými státy, včetně soudů, které vykonávají úkoly související s přípravou a přijímáním druhů rozhodnutí uvedených v článku 5. Účinky čl. 11 odst. 6 se nevztahují na soudy, pokud rozhodují jako odvolací soudy pro druhy rozhodnutí uvedené v článku 5.
4. Aniž je dotčen odstavec 3, v členských státech, kde pro přijetí určitých druhů rozhodnutí podle článku 5 předloží orgán případ soudu, který je odlišný a oddělený od žalujícího orgánu, a pokud jsou splněny podmínky tohoto odstavce, omezují se účinky čl. 11 odst. 6 na orgán pověřený žalobou v daném případě, který vezme zpět svou žalobu před soudem, jakmile Komise zahájí řízení, a toto vzetí zpět plně ukončí vnitrostátní řízení.

Článek 36

Změna nařízení (EHS) č. 1017/68

Nařízení (EHS) č. 1017/68 se mění takto:

1. Článek 2 se zrušuje.
2. V čl. 3 odst. 1 se slova „zákaz stanovený v článku 2“ nahrazují slovy: „zákaz stanovený v čl. 81 odst. 1 Smlouvy“.
3. Článek 4 se mění takto:
 - a) v odstavci 1 se slova „dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě uvedené v článku 2“ nahrazují slovy: „dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě uvedené v čl. 81 odst. 1 Smlouvy“;
 - b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Jestliže by provádění jakékoli dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě podle odstavce 1 mělo v daném případě účinky neslučitelné s podmínkami uvedenými v čl. 81 odst. 3 Smlouvy, může být od podniků nebo sdružení podniků vyžadováno odstranění těchto účinků.“

4. Články 5 až 29 se zrušují s výjimkou čl. 13 odst. 3, který zůstává v platnosti pro rozhodnutí přijatá podle článku 5 nařízení (EHS) č. 1017/68 přede dnem zahájení používání tohoto nařízení až do konce platnosti uvedených rozhodnutí.
5. V článku 30 se zrušují odstavce 2, 3 a 4.

Článek 37

Změna nařízení (EHS) č. 2988/74

V nařízení (EHS) č. 2988/74 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 7a

Vynětí z působnosti

Toto nařízení se nevztahuje na opatření přijatá podle nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy*.

* Úř. věst. č. L 1, 4. 1. 2003, s. 1.

Článek 38

Změna nařízení (EHS) č. 4056/86

Nařízení (EHS) č. 4056/86 se mění takto:

1. Článek 7 se mění takto:
 - a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Porušení povinnosti

Pokud dotyčné osoby porušují povinnost, která je podle článku 5 spojena s výjimkou uvedenou v článku 3, může Komise za účelem ukončení takového protiprávního jednání a za podmínek stanovených nařízením Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy* přijmout rozhodnutí, které jim zakazuje nebo nařizuje provést určité úkony, nebo které jim odnímá výhodu plynoucí z nařízení o blokové výjimce.

* Úř. věst. č. L 1, 4. 1. 2003, s. 1.“

- b) odstavec 2 se mění takto:

- i) v písmenu a) se slova „za podmínek stanovených v oddíle II“ nahrazují slovy „za podmínek stanovených v nařízení (ES) č. 1/2003“;
- ii) v písmenu c) bodě ii) druhém pododstavci se druhá věta nahrazuje tímto:

„Současně rozhodne podle článku 9 nařízení (ES) č. 1/2003, zda přijme závazky nabídnuté dotyčnými podniky, mimo jiné za tím účelem, aby společnosti nepatřící ke konferenci získaly přístup na trh.“.

2. Článek 8 se mění takto:

- a) odstavec 1 se zrušuje;
- b) v odstavci 2 se slova „podle článku 10“ nahrazují slovy „podle nařízení (ES) č. 1/2003“;
- c) odstavec 3 se zrušuje.

3. Článek 9 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se slova „poradní výbor zmíněný v článku 15“ nahrazují slovy „poradní výbor uvedený v článku 14 nařízení (ES) č. 1/2003“;
- b) v odstavci 2 se slova „poradním výborem podle článku 15“ nahrazují slovy „poradním výborem uvedeným v článku 14 nařízení (ES) č. 1/2003“.

4. Články 10 až 25 se zrušují s výjimkou čl. 13 odst. 3, který se nadále použije pro rozhodnutí přijatá podle čl. 81 odst. 3 Smlouvy přede dnem zahájení používání tohoto nařízení až do konce platnosti uvedených rozhodnutí.

5. V článku 26 se zrušují slova: „formy, obsahu a ostatních podrobností o stížnostech podle článku 10, žádostech podle článku 12 a slyšení podle čl. 23 odst. 1 a 2“.

Článek 39

Změna nařízení (EHS) č. 3975/87

Články 3 až 19 nařízení (EHS) č. 3975/87 se zrušují s výjimkou čl. 6 odst. 3, který se i nadále použije pro rozhodnutí přijatá podle čl. 81 odst. 3 Smlouvy přede dnem zahájení používání tohoto nařízení až do konce platnosti uvedených rozhodnutí.

Článek 40

Změna nařízení č. 19/65/EHS, (EHS) č. 2821/71 a (EHS) č. 1534/91

Článek 7 nařízení č. 19/65/EHS, článek 7 nařízení (EHS) č. 2821/71 a článek 7 nařízení (EHS) č. 1534/91 se zrušují.

Článek 41

Změna nařízení (EHS) č. 3976/87

Nařízení (EHS) č. 3976/87 se mění takto:

1. Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Komise konzultuje před zveřejněním návrhu nařízení a před jeho přijetím poradní výbor uvedený v článku 14 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy*.

* Úř. věst. č. L 1, 4. 1. 2003, s. 1.“

2. Článek 7 se zrušuje.

Článek 42

Změna nařízení (EHS) č. 479/92

Nařízení (EHS) č. 479/92 se mění takto:

1. Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Před zveřejněním návrhu nařízení a před přijetím nařízení konzultuje Komise s poradním výborem uvedeným v článku 14 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy*.

* Úř. věst. č. L 1, 4. 1. 2003, s. 1.“

2. Článek 6 se zrušuje.

Článek 43

Zrušení nařízení č. 17 a č. 141

1. Nařízení č. 17 se zrušuje s výjimkou čl. 8 odst. 3, který se použije i nadále pro rozhodnutí přijatá podle článku čl. 81 odst. 3 Smlouvy před zahájením používání tohoto nařízení až do konce platnosti uvedených rozhodnutí.
2. Nařízení č. 141 se zrušuje.
3. Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 44

Zpráva o používání tohoto nařízení

Pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost podá Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě o fungování tohoto nařízení, a zejména o používání čl. 11 odst. 6 a článku 17.

Na základě této zprávy Komise posoudí, zda je vhodné navrhnout Radě revizi tohoto nařízení.

Článek 45

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se ode dne 1. května 2004.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2002.

Za Radu
předsedkyně
M. FISCHER BOEL